

sosialurin

telf. 147 20 . 118 20

box 76, 3900 Tórshavn

Útgevandi: Føroya Javnaðarflokkur
 Fyrirtaksstjóri: Tórfinn Smith
 Blaðstjóri: Vilhelm Johannesen (ábyrgd)
 Bládmenn: Hogni Djurhuus
 Jóhann Mortensen
 Jan Müller
 Lýsingar: Arne Thomsen
 Uppseting: Sosialurin
 Prent: Dimmalætting

Aftur politisk loysn

EINAFAERÐ afturat hevur danski javnaðarflokkurin gjørt eitt semingsuppskot millum partarnar á arbeiðsmarknaðinum til lóg, áðrenn partarnir høvdu tikið stöðu til tað. Einaferð afturat er tann frælsi samráðingarrætturin skúgvður til viks. Soleiðis finst hann í dag bert í prinsippiinum, ikki í praksis.

HETTA er tað sama sum, at verkfalls- og »lock-out«-fráboðanirnar verða av ongum. V.ø.o. er friður á arbeiðsmarknaðinum skaptur, men bert fyri ein part. Roknast kann við, at arbeiðssteðgirnir og mótmælissfundirnir verða nógvir.

HVUSSU varð so úrslitið. Lágmarkslønin er hækkað við eini góðari krónu. Tann automatiska dýrtíðarviðgerðin er varðveidd. Tó verða tær næstu viðbæturar ikki útgoldnar, og tí verður roknað við einum falli í tí disponiblu reallønin. Frammanfyri stavn hómast ein eykafrívika frá 1981/82.

TAD er ringt at avgera, hvør vann og ikki. Arbeiðararørslan hevur lagt nøkur av merkismálum sínum, t.d. byrjan til eina Ø.D.-skipan ella í lógugrunn lønmóttakaranna, til viks. Og arbeiðskeypararnir, sum tvíhildu um eina avtøku av dýrtíðarviðbótunum og ein beinleiðis niðurskurð í reallønin, máttu at enda sleppa krøvum sínum.

VINNARIN gjørdist heldur samgongustjórnin millum javnaðarflokkinn og vinstra, við tað at hon kollsigldi ikki, sum væntandi var. Hetta er eina mest tí unga arbeiðararáðharranum, Svend Auken, at takka. Tað var hann, sum kláraði at fáa eina semju í lag, sum báðir flokkarnir góðtóku.

LO-STJÓRNIN fagnaði ikki úrslitin, men hon góðtók tað vegna ta truplu búskaparligu stöðuna í Danmark. Men samstundis hevur slept øllum ætlanum sínum um strukturbroytingar innan økonomiska avgerðarrættin og -valdið í Danmark — í hvussu so er í eina tíð!

Hóast veðurlagið enn minnir okkum á, at veturin er kring okkum, fer longsulín eftir vári og

tjak og meningar

Vit gera lesarar okkara varugar við, at treytin fyri at fáa lesarabrev upptikin undir hesum teiginum er, at blaðstjórnin veit, hvør hevur skrivað brevíni.

summari at vaksa alt meira og meira sum dagarnir longjast. Tráanin eftir at uppliva tað livskapandi várið er okkum menniskjum givin.

Menn og konur í hópatali leita út fyri dyr at heilsa várinum vælkomið við at prýða um urtagarðarnar og húsin, alt fyri at gleða seg sjálvan og onnur. Jú, sanniliga skapar várið liv.

Her í Havn og aðra staðni við royna myndugleikarnir at fríðka um býin við at planta trø og blóm-

ur, har møguleiki er fyri vøkstri.

Eisini almennir bygningar eru sera væl máláðir, so teir mongu litirnir gleða ein. Mær tykir, at kommunuskúlin er sera væl eydnaður við teimum litum, hann nú hevur. Somuleiðis eru lögtingshúsin sera vøkur. Fyri nøkrum árum síðani vann tann vakri Skúlin á Trøðni bygdir í gomlu føroyskum stili, og nógv varð plantað rundað um hann. Tá eg nú ein dagin spákaði mær her úti á Frælsinum,

varð eg stórliga bilsin, tí allar planturnar sóu út til at vera kúvdar av deyðagrasi, ið helst ongantið er sligið, síðani skúlin varð bygður.

Somuleiðis er ein stórvartur av garðinum kring skúlan brotin. Mær tykir, at hetta er stórt spell fyri henda so vakra skúla, at hann soleiðis fer í órækt, hvør orsøkin so er.

Hetta er ivaleyst nakað, ið skúlatænarin skal taka sær av, ið býr á staðnum.

Granni

SKEIV ADRESSA

Í Dimmalætting hevur Ove Mikkelsen eina grein við yvirskriftini »Betri sein enn ongantið.« Men, leggið til merkis, at greinin viðger ikki tjóðveldisflokkinn — hansara egnu menn, sum ikki vildu hava hann í landsstýri! Greinin er eitt álöp á hinar flokkarnar uttan sambandsflokkinn (tað er væl skiljandi), hóast sam-

bandslimirin í nevndini atkvæddi ímóti umvali á Økrum og í Lopra.

Men lat okkum koma til veruleikan. Hóast Ove Mikkelsen fekk flestar atkvæður á tjóðveldislistanum í Suðuroynni, so valdi tingmanning tjóðveldisflokksins Hergeir Nielsen, lærara á Leiti, og tað er ikki ringt at gita sær, hvør hevur ligið í buktini.

Men hvat ger Ove? Jú, istaðin fyri at herja á sínar egnu menn, høgur hann nú bæði til høggu og vinstu.

Ove Mikkelsen, sig heldur sum er, at tinir egnu menn vildu ikki hava teg. Men eitt skalt tú eiga frá mær, og tað er, at sum landsstýrismaður hevði tú klárað ta uppgávuna betur enn Heðin Klein og

Hergeir Nielsen.

At enda skal eg bert siga, at Ove Mikkelsen var maðurin, sum skaffaði sínum flokki umboð á tingi. Men við hasum valinum av landsstýrismonnum hevur tjóðveldisflokkurin gjørt ris í sína egnu revv og harvið sagt frá sær umboðið í Suðuroynni med alla.

Hvalbingur

POLITISK BÚKILSKA

Í Dimmalætting 10. mars hevur Pauli Ellefsen eina ófantaliga grein um min partamann Óla Jacobsen. Herfyri hevði okkara fólkatingsmaður Jóhann Nielsen funnist at Paula Ellefsen (av góðum grundum), tí hann møtti so sjáldan á fólkatung. Hetta úttalilið frá Jóhan

Nielsen gav Paula Ellefsen politiska búkilsku og tað er tað, hann roynir at krógva seg aftanfyri. Og fyri ikki at vanvirða sínar veljarar meira enn hann longu hevur gjørt, so sendi hann Jóh. M. Olsen av Strondum niður á fólkatung fyri seg henda mánaðin. Samstundis

stendur lögtingssessurin hjá honum tómur, sum tað er vanligt hjá sambandsmonnum.

Øll álöp á javnaðarflokkinn eru fyri at fjala teirra ómegd. Tær ferðirnar, Pauli Ellefsen hevur møtt á fólkatung, kunna teljast á aðrari hondini. Og fyri at fáa sínar vel-

jarar at gloyma úttalilið hjá Jóhan Nielsen, roynir hann at leiða hugsan teirra burtur frá hesum. Men tað er at vóna, at fólkið ikki gloymir hetta úttalilið frá Jóhan Nielsen, fólkatingsmanni.

Fuglfríðingur

KLAUSULUR LAGDUR Á

Fekk nú um dagarnar eitt eintak av »Magn« nr. 6, við m.a. eina grein nevnd: Betong — Glas — Bilar — Urtagarðar!

Í hesi aktuella grein stóð m.a. um urtagarðarnar fram við Tinghúsvægnum, at býráð í nógvar ár høvdu havt ætlanir um at javna teir við jörðina, »men her kom speril í av onkrari orsök.«

Orsøkirnar kunnu vera so mangar, men ein man vera hon, at tá ið teir gomlu havnarmenninir í sinari tíð plantaðu hesar garðar líka frá amtmanninum og niðan til Kisan, bleiv samstundis skilað til, at urtagarðarnir

máttu ongantið oyðileggjast. Her varð klausulur lagdur á — hettar fortaldi pápi fyri okkum bønnum, og vit hildu hettar vera sera umhugsnið av forfedrum okkara.

Men nú er vend komin í. Nú er Havnin vorðin so stór, og olju- og Volvolukkan ger um seg í Føroyum. Tað ræður um at »koyra tað gamla vekk,« og síðani at byggja flott í glasi og betong. Nú hava menn (ja, tí menn eru tað) hug at kveistra gamlar klausular til viks, og gera gjøldur burturúr teimum fáu lokalpatriotunum so sum Frazer Eysturoy, sála, Janusi Kamban og øðrum, ið vága sær at

muta ímóti, ið vága sær at tosa meira um miljø enn um stokkutan lötuvinn-ing.

Hvat ætlar telefonverkið at byggja aftan fyri urtagarðarnar? Ein kassa aftrat? Ella møguliga eina vakra lága lon? Ætlar býráðið at kloyna enn ein cementblokk inn í miðbýin, inn ímillum smølu pinkuveginar í gamla hugnaliga býnum, har tey smáu húsin í dag standa og kikka eftir ondini?

Hvat rúmast so í tí evt. lágu lonini við Tinghúsvegin? Hvi ikki flyta alt telefonverkið út um býin, og gera eina fullgjøða ætlan av telefonini eina

ferð með alla? Hettar kemur at taka eina longri tíð, men hava vit ráð til at oyða býin, so einki verður eftir uttan asfalt og betong?

Tann lága lonin fer kanska bert at nøkta tørvin í fá ár; og er ikki betri, at okkara góðu og væl lærdu telefonmenn taka tað tunga takið nú, istaðin fyri at biða, til aðrir koma til einaferð, tá ið hesir eru vorðnir pensioneraðir?

Havnarfólk! Sitið ikki og hyggið at við afturlatnum eygum; men sigið átkaðan tykkara, tað hevur sjálvur býráðsformaðurin biðið fólk gera.

Oddvør Johansen